

[Arbejdsministeren]

»Men ønsker et land ikke at afvente en ændring af direktivet, kan det pågældende land indføre strengere nationale krav øjeblikkeligt i overensstemmelse med artikel 100 A, stk. 4.«

Jeg mener derfor, at det synspunkt, som hr. Ivar Nørgaard gav udtryk for, er dækket ved den udformning, som vi har, også i forbindelse med dette direktiv.

Så var hr. Ivar Nørgaard inde på det principielle synspunkt, at antallet af værnemidler, hvor man skulle anvende en verifikationsordning, skulle udvides. Denne holdning deler regeringen, og det synspunkt vil vi arbejde for. Jeg har også forstået, at arbejdsmarkedets parter i Danmark deler dette synspunkt, så det vil vi gerne medvirke til.

Hr. Gade var inde på spørgsmålet om at ændre hjemmelen til at være artikel 118 A. Dertil vil jeg gerne sige, at det mener jeg ikke der er behov for. Det ligger jo sådan, at dette direktiv drejer sig om konstruktion, og det kører vi altså efter artikel 100 A, hvorimod der vedrørende brugen af værnemidlerne er et andet direktivforslag på vej, som kører efter artikel 118 A.

Så påpegede hr. Gade, og jeg må beklageligvis sige med rette, at der ikke er en klar formulering i min redegørelse vedrørende antallet af ordninger. Hvis man sammenholder min redegørelse med afsnittet »Godkendelsesprocedurer« i begrundelsen for selve direktivteksten, så er det hr. Gade, der har ret. Jeg har forstået, at hr. Gade vil sende et skriftligt spørgsmål over, og så vil vi gerne uddybe redegørelsen på dette punkt, fordi den beklageligvis ikke er korrekt udformet her.

Jeg har en fornemmelse af, at hr. Glistrups spørgsmål i virkeligheden dermed kommer til at supplere hr. Gades spørgsmål, således at vi får lejlighed til at give en samlet besvarelse, som forhåbentlig kan tilfredsstille både hr. Gade og Fremskridtspartiet.

For så vidt angår det af hr. Bollmann rejste spørgsmål vedrørende arbejdsmarkedets parter kan jeg orientere om, at Arbejdsmiljørådet har besluttet at nedsætte et standardiseringsudvalg, som skal følge standardiseringsarbejdet. Udvalget bistås af et sekretariat fra Arbejdstilsynet og fra Dansk Standardiseringsråd og med en repræsentant for Arbejdstilsynet som formand.

Udvalget skal behandle og afgive fornødne høringssvar om de konkrete standarder, og det

vil således være på helt sædvanlig vis, at arbejdsmarkedets parter bliver inddraget i processen. Det er en af de gode danske traditioner på arbejdsmiljøområdet.

Ivar Nørgaard (S):

Vedrørende proceduren kan jeg godt se, at det ville være rarest for ministre, hvis stort set alt kunne foregå skriftligt, men jeg mener, at der alligevel må være mulighed for, når vi bringer sagerne frem her i Folketinget, at ministeren da skal svare på stedet, når det drejer sig om holdningsspørgsmål, og det er der jo flere af disse ting der gør.

Vi skal vide, hvad regeringen vil gå ind for og gå imod, når det drejer sig om det, Kommissionen fremlægger.

For mig er der stadig det uløste problem, selv efter ministerens svar, at der er kræfter i Kommissionen og i de andre medlemslande, som ikke mener, at artikel 100 A, stk. 4, kan bringes i anvendelse, når der er en særlig beskyttelsesklause l i selve direktivet. Det mystiske er jo også, at ministeren i sin egen redegørelse netop fremhæver beskyttelsesklausulen i direktivet.

Jeg er glad for, at ministeren har den holdning, at artikel 100 A, stk. 4, gælder, men da der er mange andre, der ikke har den, og da ministeren selv har henvist til artikel 6 i direktivet, vil jeg anmode ministeren om – det svarede han ikke på – i Ministerrådet at gøre opmærksom på, at sådan fortolker den danske regering dette og agter den at praktisere det.

Gade (SF):

Jeg er glad for, at det er blevet opklaret, at der faktisk er ikke to ordninger, men tre ordninger.

Men så kan jeg altså ikke tilbageholde en lettere irritation eller bekymring over fremstillingen af sagen over for Folketinget, og derfor synes jeg ikke, denne debat skal handle om, hvorvidt det er en dårlig procedure, at vi har førstebehandlinger, men om, hvorvidt man forbereder sig ordentligt til førstebehandlingerne og informerer ordentligt.

Det betyder jo, at der ikke i den skriftlige redegørelse fra ministerens side er lagt vægt på typegodkendelsesordningen. Det er jo det, som hr. Glistrup også havde fremme. Men det er jo en af de vigtigste grundlæggende ting, og det får man på en eller anden måde ikke tydeligt nok frem i denne tosidetinformati on.